

L I S T Y D O R E D A K C J I

KWARTALNIK HISTORII KULTURY MATERIALNEJ 66 (2), 2018
PL ISSN 0023-5881
www.iaepan.edu.pl

Pani
Dr hab. prof. IAE PAN Elżbieta Mazur
Redaktor „Kwartalnika Historii Kultury Materialnej”
Warszawa

Szanowna Pani Redaktor,

Dopiero niedawno miałem okazję zapoznać się z treścią redagowanego przez Panią „Kwartalnika Historii Kultury Materialnej” nr 3 za 2017 rok. Została w nim zamieszczona na stronach 410–420, niezwykle cenna merytorycznie, obszerna recenzja autorstwa prof. Elżbiety Kowalczyk-Heyman i mgr Tomasza Związka książki Piotra Plisieckiego, *Młyny wodne w województwie lubelskim (do schyłku XVI wieku)*, Wydawnictwo KUL, Lublin 2015, ss. 305, której jednoznacznie negatywną opinię o książce całkowicie podzielałam. W zakończeniu swojej recenzji autorzy zawarli pytanie: „Dlatego też zatrwającą poziom pracy każe postawić pytanie, na które prawdopodobnie nie doczekamy się odpowiedzi — jakim cudem przeszła ona przez sito recenzentów i głosowanie Rady Naukowej Wydziału Nauk Humanistycznych KUL oraz przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych, stając się podstawą przyznania jej Autorowi stopnia doktora habilitowanego?” (s. 420).

Otóż byłem jednym z trzech recenzentów powołanych przez Centralną Komisję, i w swojej ocenie dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dra P. Plisieckiego sporządzonej 12 listopada 2015 r. uznałem opublikowany przez Niego dorobek po doktoracie (bez tzw. książki habilitacyjnej) za bardzo skromny i jeszcze surowiej oceniłem Jego minimalne zaangażowanie w krajowe i zagraniczne życie naukowe. Ocenie Jego głównego osiągnięcia naukowego wskazanego w przewodzie habilitacyjnym, wspomnianej książki o młynach wodnych, poświęciłem ponad 10 stron (spośród 16 całej mojej recenzji), którą zakończyłem następującym stwierdzeniem „Mam bardzo poważne wątpliwości czy o prace na takim poziomie naukowym chodzi polskiej nauce historycznej w początkach XXI wieku”. W konkluzji całej opinii zawarłem sformułowanie, że przedstawiona książka tzw. habilitacyjna w żadnej mierze nie wypełnia art. 16 *Ustawy o stopniach naukowym i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* z dn. 14 marca 2003 r. (Dz.U. nr 65, poz. 595, z późn. zm.), opowiedziałem się za zakończeniem dalszego procedowania wniosku dra Piotra Plisieckiego i byłem przeciwny z braku podstaw merytorycznych nadaniu mu stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie historia.

Posiedzenie komisji powołanej przez Centralną Komisję w IH PAN w Warszawie, w którym wzięli udział wszyscy członkowie, z wyjątkiem jednego chorego recenzenta, zaowocowało po długiej dyskusji sformułowaniem ostatecznego stanowiska, pomimo dwóch wcześniejszych umiarkowanie pozytywnych dla habilitanta opinii, w którym opowiedziała się ona przeciw nadaniu drowi Plisieckiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego. Takie też stanowisko pisemnie zostało przekazane Dziekanowi Wydziału Nauk Humanistycznych KUL. Jak się okazało parę miesięcy później wspomniana Rada Wydziału zdecydowała się jednak nadać drowi Plisieckiemu stopień naukowy doktora habilitowanego. Wprawdzie nie jestem członkiem Centralnej Komisji, ale nie wydaje mi się, żeby w świetle obowiązującego dotychczas prawa, pozytywna decyzja uprawnionej jednostki do nadawania stopni naukowych dawała podstawy

Centralnej Komisji do jakiegokolwiek interwencji. Dlatego adresatem końcowego pytania Państwa recenzentów, pod którym całkowicie się podpisuję, pozostaje jedynie gospodarz owego postępowania habilitacyjnego, w tym wypadku Rada Wydziału Nauk Humanistycznych KUL. Z perspektywy badacza i nauczyciela akademickiego uprawiającego zawód historyka od ponad 40 lat, wspomniana książka o młynach wodnych w województwie lubelskim autorstwa Piotra Plisieckiego, z całą pewnością nie przyczynia się w żaden sposób do rozwoju polskiej nauki historycznej. Niestety ostatnimi laty, jak mało kiedy wcześniej, mamy do czynienia z pracami przygotowywanymi na stopień naukowy pisanymi już nie tylko ze pośpiesznie, ale i na dodatek byle jak, z często udawanym aparatem naukowym. Jeszcze gorzej, że wprawdzie środowisko dostrzega wspomnianą sytuację a jednocześnie, przynajmniej jakaś jego część, głosując „za”, utrwała postępującą degradację podstawowych standardów pracy naukowej.

Z poważaniem,

prof. zw. dr hab. Cezary Kukło

Białystok, dnia 12 marca 2018 r.

Kierownik Katedry
Historii Społeczno-Gospodarczej, Demografii i Statystyki
Instytut Historii i Nauk Politycznych UwB
Plac NZS 1
15-420 Białystok